

Càntut

Cançons de tradició oral

L'armilla

Josep Carlas i Cusí, "Pepet Ferrer", Espolla

Ai, so-bre-tot l'ar - mi - lla, ai, no la dei-xeu mai, no la dei-xeu mai, tric, tric.

1.El qui les co - ses vol te - nir a punt, l'ar - mi - lla es - quin - ça bu - txa - ca a - munt.

16 2.Si al - gu - na vol - ta el més pin - tat va de l'ar - mi - lla molt es - cu - rat,

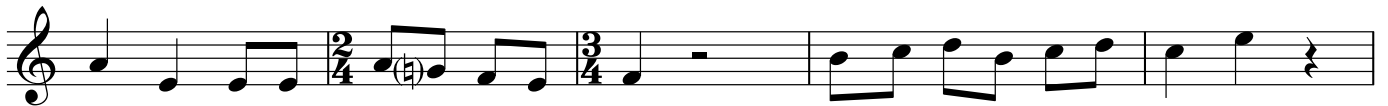
24 El qui gra - ne - ja i no fa ai - xí(s), ni de la por - ta no pot sor - tir, sor -
no ad - met cap bro - ma, sem - pre es - tà trist, i va a les fos - ques per no ser vist, ser

29 tir. Si par - leu amb u - na no - ia per te - nir - hi re - la - cions,
vist. Si li que - da u - na pes - se - ta pel te - a - tre o pel ca - fè,

34 si veu qu(e) a - neu flux d'ar - mi - lla vos fa - rà pas - sar ra - ons. Di - rà qu(e) en par - leu als
se li veu tot de se - gui - da que no té cap més ca - ler. [el po - bre su - a d'an

39 pa - res, i us di - ran que no i que sí; i dels pa - res i la no - ia
gú - nia, i ho té de con - fes - sar: qu(e) es - tà molt ma - lalt d'ar - mi - lla

45 sem - bla - reu un (?). P(e)rò en can - vi si de l'ar - mi - lla a - bun - da for - ça el (?),
i cap met - ge el pot cu - rar. P(e)rò(...) (?)

51 per fes - te - jar amb u - na no - ia no es ne - ces - si - ta per - mís, no es ne - ces - si - ta per - mís.
l'ho - me men - ja, beu i fu - ma a to - ta sa - tis - fac - ció, a to - ta sa - tis - fac - ció.

Per - què els pa - res i les ma - res per més qu(e) els sà - pi - ga greu, la bu - txa - ca de l'ar -
Se ins - pi - ra par - lant en pú - blic, com si fos un can - ta - dor; ell, que no en - tén ni u - na

56 mi - lla s'o - bre pas per tot ar - reu, s'o - bre pas per tot ar - reu. Tri - qui, tri - qui,
lle - tra, li sem - bla que sap de tot, li sem - bla que spa de tot.

62

trinc, trinc, trinc, trinc, tri-qui, tri-qui trinc, trinc, trinc.

68

3. Mentre(s) l'armilla
vagi rajant,
totes les (?)
se us obriran.
Més quan s'estronqui
sols un instant,
adiós tartana,
ja no us veuran,
veuran.

Triqui, triqui, trinc,
trinc, trinc, trinc,
triqui, triqui, trinc,
trinc, trinc, triqui,
trinc, trinc, triqui,
trinc, trinc, triqui,
trinc, trinc, trinc,
trinc, trinc.

Si acudiu a la justícia
abans no us contestarà,
per mirar-vos a la cara
a l'armilla us mirarà.
I si veu que faci bulto,
tindreu sempre a disposar,
ha d(a)urat la vostra armilla
tots els jutges i advocats.

Tindreu la senyora amable
i el servei millor del món
adorant la vostra armilla,
si raja igual que una font,
si raja igual que una font.
Per (a)ixò (?) amb tan poca cosa,
(?)
de l'armilla en surt la ditxa,
l'alegria i benestar,
l'alegria i benestar.